

AVI
M4

Hoera, ik kan lezen!

Om zelf te lezen • Om voor te lezen
Met veel tekeningen • Met letters die prettig lezen
ook als je dyslexie hebt

Nada is een vriendin van Luuk.
Hij gaat haar gedag zeggen,
want ze gaat zes weken naar Marokko.
De opa van Luuk bedenkt een grap.
Luuk moet achter in het busje van Nada gaan zitten.
Dan doet hij net alsof hij meegaat.
Maar... de bus stopt niet meer!

LEESNIVEAU

	M	E	M	E	M	E	M	E
AVI	S	3	4	5	6	7	P	
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P

Familie, vakantie, misverstand
Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

ISBN 978 90 5116 442 8

9 789051 164428

Van der Werff - Leenhouts

Met het busje mee!

De Vier Windstreken

Hieke van der Werff
Jolet Leenhouts

Met het busje mee!

AVI
M4

De Vier Windstreken

Met dank aan IWAL Instituten voor Dyslexie voor het beschikbaar stellen van het lettertype dat wordt gebruikt in de serie "Hoera, ik kan lezen!". Dit lettertype is speciaal bedoeld voor mensen die moeite hebben met lezen.

Voor Nadia

Hoera, ik kan lezen!

Op www.vierwindstreken.com kun je je aanmelden voor onze nieuwsbrief. Hier vind je ook al onze boeken en andere artikelen.

© 2015 De Vier Windstreken, Rijswijk
Tekst van Hieke van der Werff
Illustraties van Jolet Leenhouts
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in China
AVI M4 / NUR 287 / ISBN 978 90 5116 442 8

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Hieke van der Werff
Jolet Leenhouts

Met het busje mee!

De Vier Windstreken

Opa

Luuk hoort de bel gaan.

Hij holt door de gang naar de voordeur.

Met een zwaai trekt hij de deur open.

'Opa!' roept hij blij.

Luuk is altijd blij als zijn opa komt.

Want opa neemt altijd iets gekks mee.

Een tang of een duikbril of een fietsbel.

Opa vertelt er dan een mooi verhaal bij.

Of hij haalt een grap uit.

'Heb je nu wel iets bij je?' vraagt Luuk.

Want soms vergeet opa om iets mee te nemen.

Luuk kijkt naar de groene jas van opa.

Die heeft vier zakken.

‘Raad maar in welke jaszak het zit,’
zegt opa.

Luuk ziet dat één zak wat dikker is.
Hij steekt zijn hand in de zak met de
bobbel en haalt er een zaklamp uit.

‘Wat een mooie!’ roept hij.

Hij knipt de lamp aan en uit.

‘En wat is je verhaal?’ vraagt Luuk.

Opa bukt zich en zegt zacht:

‘Ik hoorde zondag een eng geluidje...’

‘Waar?’ wil Luuk meteen weten.

‘Bij mij op zolder,’ vertelt opa.

‘Maar Luuk... moeten we niet eerst
naar buiten?’

Je vriendin Nada gaat bijna weg.

Hun bus staat al klaar op de stoep.’

Luuk schrikt.

'O ja,' zegt hij.

'Ik zou zwaaien als ze weggaan.

Ga je mee naar buiten?'

Samen met opa loopt Luuk naar buiten.

Nada woont boven Luuk,

met haar ouders en drie zussen.

Elk jaar gaan ze met een busje heel ver weg.

Want hun oma woont in Marokko.

'Hoe ver is dat?' vraagt Luuk aan opa.

'Heel erg ver,' antwoordt opa.

'Ze moeten langs Brussel en langs Parijs.

En daarna rijden ze heel Spanje door.

Ze moeten wel twee dagen en nachten rijden.

En dan gaan ze ook nog met een boot.

Die vaart naar Marokko.'

Nada

Buiten staat een bus half op de stoep.
Nada komt er met een blij gezicht uit.

'Hallo!' roept ze.

'We gaan bijna weg!

We blijven wel zes weken bij oma in
Marokko.

Dan zie ik al mijn neven en nichten!

Nada juicht en haar haren dansen.

'Hm, wij gaan maar twee weken weg,'
makt Luuk.

Opa trekt hem naar zich toe.

'Ja, maar jij ziet mij elke week,'
zegt hij.

'Nada ziet haar oma maar
één keer per jaar!'

Luuk knikt en zucht diep.

Ja, daar heeft opa gelijk in.

